

Στραγούδης Astor gallery 2-2-67.

ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ 2 ΕΩΣ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΣΤΟΡ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 16 ΑΘΗΝΑΙ

Μὲ τὴν πρόσφατη ἔργασία του ὁ ζωγράφος Θανάσης Στεφόπουλος ἀναπτύσσει μιὰ γόνιμη δμιλία ἀνάμεσα στὴ φύση, στὴν τέχνη καὶ στὴ ζωή. Στὴ σειρὰ ἀπὸ τὰ φανταστικά του τοπία καταγράφονται δρισμένα ψυχικά του βιώματα σὲ συνειρμὸ μὲ τὴν ἐσωτερική του βλέψη καὶ τὴν παρατήρηση τῆς φύσης. ‘Ωστὸσο οἱ φυσικὲς ἐντυπώσεις στὰ ἔργα του δὲν περιορίζονται στὰ πλαίσια μιᾶς συγκεκριμένης ὅπτικῆς εἰκόνας. Ἐξιστοροῦν τὴν ἐσωτερικὴ ἐπαφὴ τοῦ καλλιτέχνη μὲ τὰ στοιχεῖα καὶ τὶς δυνάμεις τῆς φύσης. Καὶ ἀκόμη τὴν μετάθεσή του σ’ ἓναν εὐρύχωρο καὶ θετικὰ ἐνεργητικό κόσμο. Γι’ αὐτὸ κι’ οἱ ἀφηρημένοι τοπιογραφικοὶ δραματισμοὶ του δὲν ἔχουν τίποτα τὸ στατικό. Ἐνεργοῦν μὲ τὶς φωτεινὲς καὶ σκοτεινὲς ἀντιθέσεις. Μὲ τὴν κίνηση ποὺ συνεχίζεται πέρα ἀπὸ τὰ ὄρια τοῦ πίνακος. Μὲ τὸν ἐνδόμυχο ἀναβρασμὸ ποὺ δίνει τὴν αἴσθηση πώς πηγάζει μέσα ἀπὸ κάπια ἐσώτερη ρυθμιστικὴ δύναμη.

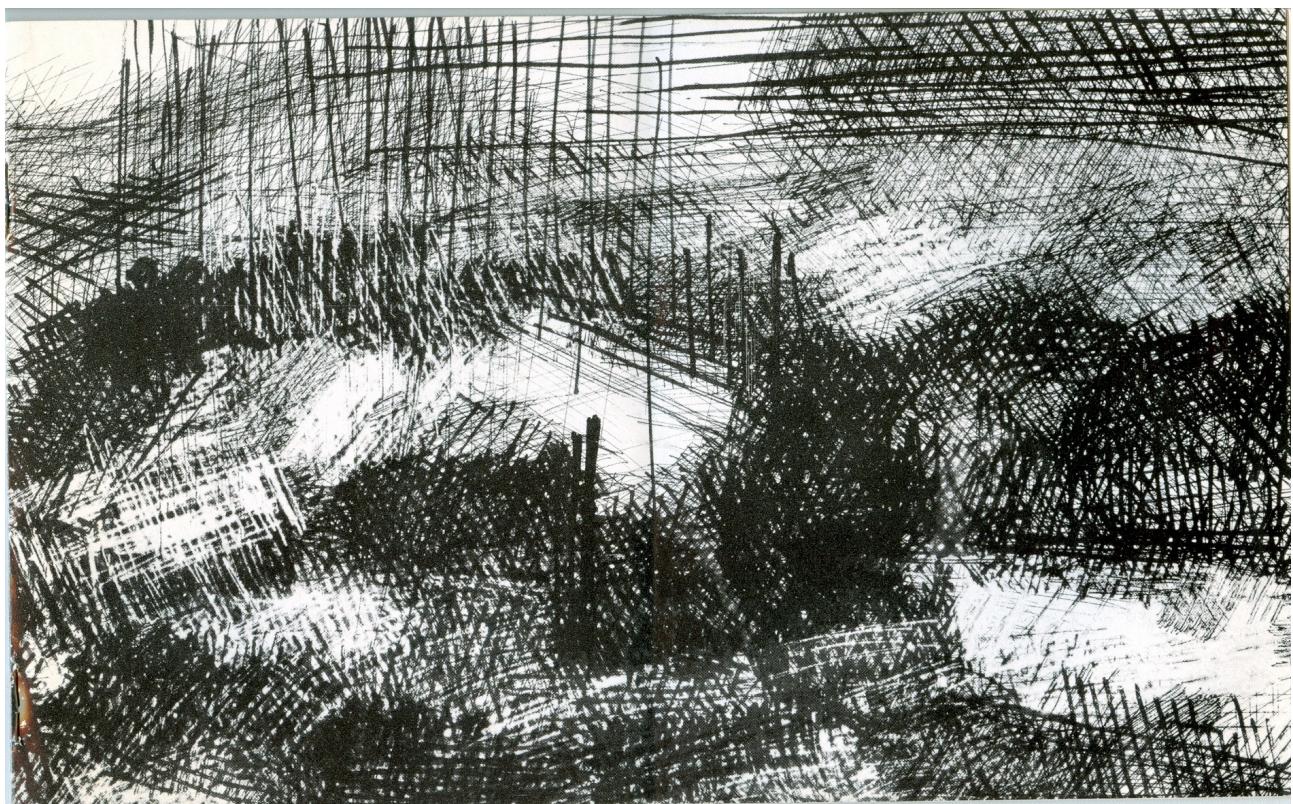
Ἐτσι κατορθώνει νὰ δημιουργήσῃ ἔνα δικό του κλίμα γεμάτο φῶς, ποίηση καὶ νοσταλγία γιὰ κάποιο μακρινὸ ἰδανικό. Γίνεται φανερὸ πῶς ὁ ζωγράφος δὲν ἐπιδιώκει νὰ ἐντυπωσιάσῃ, ἀλλὰ νὰ μᾶς παρασύρει διακριτικὸ στὴ χαμηλόφωνη ἐσωτερική του συνομιλία μὲ τὴ Φύση. Τὰ τοπία του (λάδια), ἀν καὶ παρασλαγές πάνω στὸ ἕδιο θέμα, ποικίλουν στὴν σύλληψη καὶ στὴν ἀτμόσφαιρα. Καθένα τους καταγράφει μιὰ εἰδικὴ στιγμή. Μιὰ ἀνεπανάληπτη ψυχικὴ συνάντηση τοῦ ζωγράφου μὲ τὸν γύρω του κόσμο. Γι’ αὐτὸ καὶ κάθε σύνθεση ἔχει τὸ δικό της ρυθμό, τὸ δικό της παλμό, τὸ δικό της χρῶμα. Ἐνῶ συγχρόνως ὅλες μαζὶ συνθέτουν μιὰ ζωγραφικὴ ἐνότητα. Ή χρωματική του εύαισθησία γίνεται ὀδηγὸς γιὰ τὰ ψυχικὰ κι’ ἀτμοσφαιρικὰ περάσματα ἀπὸ τὸ ἔνα ἔργο στὸ ἄλλο. Οἱ ἑναλλαγές ἀπὸ τὰ ζεστὰ καὶ κρύα γκρίζα, οἱ ώχρες, οἱ σέπιες... βρίσκουν τὸν σωστὸ τους τόνο μέσα στὴ γενικὴ χρωματικὴ ἀρμονία.

Τὰ σχέδια του κινοῦνται σ’ ἔνα κλίμα συγγενικό. Μὲ τὰ διάφορα ὑλικὰ πού χρησιμοποιεῖ δίνει ποικιλία καὶ ἔνταση στὴ σχεδίαση καὶ ζωντάνια στὶς ματιέρες, γιὰ νὰ τονίση μὲ τὴ συμφωνία τοῦ μαύρου καὶ τοῦ ἀσπρού παράλληλες ψυχικές ἀποχρώσεις τοῦ καλλιτέχνη κατὰ τὶς μυστικές του συναυτήσεις μὲ τὴ φύση.

“Εφη Φερεντίνου

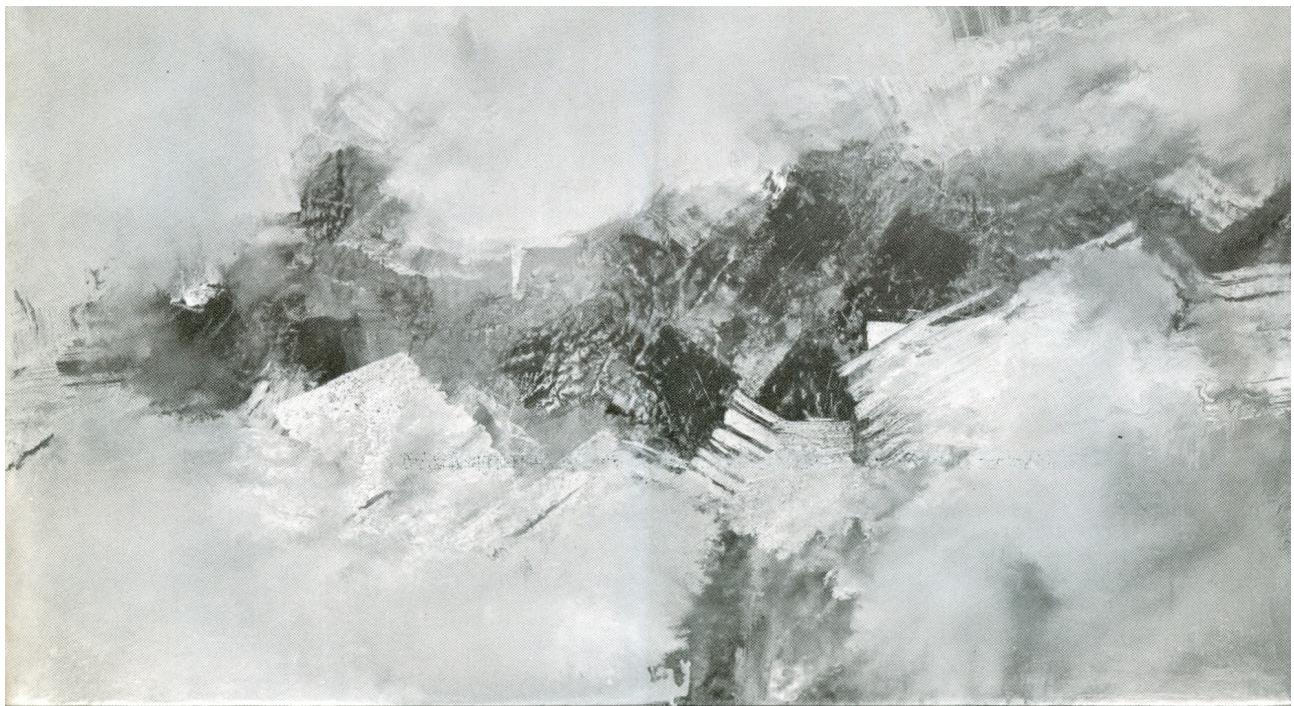

Σχέδιο 0,25×0,75 (1966) Τιτλος : «Σχέδιο»

Λεύκη, 1,44×1,16 (1966) Τίτλος : «Πέρα σε πέτρα»

Λάδι 53X97 (1966) τίτλος : «κορυφή»

Ο Θανάσης Στεφόπουλος γεννήθηκε τό 1928 στην "Αμφίσσα". Σπιούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην 'Αθήνα, άπο τό 1946 έως τό 1952 ζωγραφική και έν συνεχεία έως τό 1954 χαρακτική. Στό Παρίσι έσπούδασε (με δύο ύποτροφίες : Καστιμάτειον Κληροδότημα και I.K.Y.) στήν Ecole des Beaux Arts και στήν Ecole de Hautes Etudes. Πρωτοεμφανίστηκε στήν Γαλλία τό 1956 σὲ όμαδική έκθεση στό Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στό Παρίσι και στήν 'Ελλάδα τό 1957 στήν Ε' Πανελλήνιο "Έκθεση. "Εκτοτε έλαβε μέρος σὲ πολλές όμαδικές έκθεσης και Salon : Στό Παρίσι, στήν Ντοβίλ, στήν Ρουέν, στό Λονδίνο, στήν Αθήνα κ.λ.π. "Έλαβε μέρος στήν Μπιενάλλε τής 'Αλεξανδρειας τό 1958. Τό 1960 κάνει άτομική έκθεση μὲ μονοτυπίες στήν Γκαλερί «Νέες Μορφές» και τό 1963 στούς Δελφούς μὲ τέμπερει και σχέδια. Από τό 1964 έργαζεται στήν 'Αθήνα και έχει λάβει μέρος σὲ όμαδικές έκθεσεις δπως «Μεταμορφώσεις Παράλληλοι» στήν Γκαλερί Astor και «Μικρό φορμά» στήν Γκαλερί Μέρλιν και Astor. κ.λ.π. Έργα του βρίσκονται σὲ ιδιωτικές συλλογές στήν Γερμανία, Γαλλία, Αμερική, Ελλάδα κ.λ.π.

δικαίογος τυπώθηκε στή foto offset χ. κερμίρη, δδός βιουτάδων 34, άθήνα μὲ τήν εύκαιρια τής έκθεσεως τού θ. στεφόπουλου στήν αστορ γκαλερί δδός καραγιώργη τής σερβίας 16 τηλ. 224.971 άθήνα